

In 1356 rezen er ernstige klachten tegen hem, over allerlei gewelddadigheid, waaraan hij zich had schuldig gemaakt. Hij had »lude gheslegghen ende verleemt" (gewond). Hij had »enen knape, Willem Naghele, die zegherye ghenomen," door den graaf hem gegeven, en die gegeven aan zijn oom Vlaming, terwijl hij bovendien Willem Nagel »in den steen geleyd" had. Hij had het poorthuis der jonkvrouwe van Bulgerstein (zijn stiefmoeder) nedergeworpen en haar singels omgegraven. Haar zelve had hij gedreigd uit de kerk te werpen en »viele anghe-lyx ghedaen." Ja, hij had »zonderlinghe enen man doen bedelven inder Joncvrouwen dochter huys" en groef dien weder op en »sleepten (hem) tot eenre ander stede, dair hyen groef (1)." Dit laatste is vrij raadselachtig. 't Was toch wel geen levende man, dien hij aldus behandelde? En was 't een doode, was het dan een ruwe grap tegenover zijn stiefzuster? Floris kwam er toen gemakkelijk — te gemakkelijk! — af. Den 10den Mei deed de hertog uitspraak: »Ter bede onser liever nichten van Voorne (waarschijnlijk de vrouw van neef Frank) ende zulken dienst als Florys ons ghedaen heeft en nog doen sal," werd beslist, dat hij aan »Pauwels, der Joncvrouwe brueder, zone van Bulgerstein, mid zinen maghen, die leemte beteren zal" met een boete, niet minder dan 12 ₤ Hollandsch. Hij zou de schade aan poorthuis en singels herstellen en zijne stiefmoeder het gebruik er van laten, zoo als het was in zijn vaders tijd, en haar ongemoeid in de kerk laten staan, waar zij placht te staan ('t schijnt dus ook een in die dagen herhaaldelijk voorkomende twist over het »voorofferen" te zijn geweest). Hij zou Willem Nagel de »segghelrye" laten behouden, zoo lang de graaf ze hem gunde. Hij zou, eindelijk, dienen met vier gewapenden

---

(1) Rott. Historiebladen, 1e afd. I, Bijlage LXXXI.